

ELEMENTI I NAČINI VREDNOVANJA USVOJENOSTI ODGOJNO-OBRAZOVNIH ISHODA TIJEKOM I NA KRAJU ŠKOLSKE GODINE U 8. RAZREDU OSNOVNE ŠKOLE

Elementi vrednovanja u 8. razredu osnovne škole u predmetu Hrvatski jezik proizlaze iz ostvarivanja odgojno-obrazovnih ishoda u trima područjima:

- A. Hrvatski jezik i komunikacija,
- B. Književnost i stvaralaštvo i
- C. Kultura i mediji.

U svakom području (domeni) predmeta postoje odgojno-obrazovni ishodi čija se usvojenost vrednuje tijekom i na kraju školske godine.

Razine usvojenosti ishoda na kraju razreda propisane su kurikulumom nastavnog predmeta Hrvatski jezik.

Tijekom školske godine provode se različiti načini praćenja i vrednovanja učeničkih znanja, vještina i kompetencija.

Tri su načina vrednovanja tijekom učenja: vrednovanje za učenje, vrednovanje kao učenje i vrednovanje naučenoga.

Vrednovanje za učenje služi unapređivanju i planiranju budućega učenja i poučavanja. Temelji se na razmjeni informacija između učitelja i učenika o učenikovom napretku i mogućnosti još boljeg napredovanja. Budući da se u vrednovanju za učenje otkrivaju učenikove potrebe za eventualnim dodatnim pojašnjenjima ili vježbama, ono učeniku pomaže da napreduje u učenju, a učitelju daje usmjerenje kako i u kojim područjima učeniku treba pomoći da svlada odgojno-obrazovne ishode u cijelosti.

Neki od oblika vrednovanja za učenje su provjera razumijevanja i učenikova napredovanja ciljanim pitanjima, vođenje individualnih savjetodavnih razgovora s učenicima, opažanja učeničkih aktivnosti i ponašanja tijekom učenja i poučavanja (frontalno, individualno i suradničko).

Vrednovanje kao učenje odnosi se na samoprocjenu i vršnjačku procjenu znanja, vještina, truda i zalaganja na satima Hrvatskoga jezika. Učenici će učiti kako da što bolje sami procijene vlastite uratke i uočavaju što i kako mogu bolje učiniti. Takav način vrednovanja provodit će se razgovorima, odgovaranjem na pitanja, ispunjavanjem tablica i opisnika za samoprocjenu. Važno je prilikom vrednovanja kao učenja da učenici imaju jasne kriterije (koje im daje učitelj) po kojima procjenjuju vlastite uratke i uratke ostalih učenika.

Što češće učenici procjenjuju vlastite uratke prema zadanim kriterijima, lakše usvajaju znanja i vještine koje su im potrebne za svladavanje zadanih zadataka budući da neprestano osvježavaju koji su elementi potrebni da bi ostvarili pojedine odgojno-obrazovne ishode.

Vrednovanje naučenoga provodi se usmenim odgovaranjem gradiva, pisanim provjerama znanja zadatcima otvorenog i zatvorenog tipa i predstavljanjem projekata, praktičnih radova ili izvedbom zadanih govornih ili razgovornih oblika.

Prije svakog vrednovanja naučenoga, za svako područje koje se provjerava, učiteljica će učenicima dati jasne kriterije i mjerila vrednovanja kako bi točno znali koje su sastavnice uspješne izvedbe i područja učenja koje se vrednuje.

Usmeno odgovaranje i aktivnosti na satu mogu biti vrednovani na svakom školskom satu bez prethodne najave.

Pisane provjere znanja kojima je obuhvaćena velika nastavna cjelina najavljuju se učenicima mjesec dana unaprijed, a zatim će učenici biti podsjećani na njih dva tjedna i tjedan dana prije pisanja ispita, kad će ujedno i ponavljati sadržaje koji će se provjeravati.

Kratke provjere znanja najavljuju se nekoliko dana unaprijed.

Kriteriji bodovanja pisanih provjera znanja:

Ishodi A 8.4., A.8.5. i A 8.6. (OŠ HJ A.8.4. Učenik piše raspravljačke tekstove u skladu s temom i prema planu. OŠ HJ A.8.5. Učenik oblikuje tekst i primjenjuje znanja o rečenicama po sastavu na oglednim i čestim primjerima. OŠ HJ A.8.6. Učenik uspoređuje različite odnose među riječima te objašnjava njihovo značenje u različitim kontekstima.) te B. 8.2. (OŠ HJ B.8.2. Učenik interpretira književni tekst na temelju vlastitoga čitateljskog iskustva i znanja o književnosti.) provjeravat će se i pisanim provjerama znanja.

Pisane provjere ocjenjuju se prema broju bodova koje je učenik ostvario.

Pisane provjere boduju se prema postotku od kojega učitelj u pojedinim pisanim provjerama iz opravdanih razloga može odstupiti najviše do 10 %.

90 - 100 % točno riješenih zadataka - odličan (5)
78 – 89 % točno riješenih zadataka - vrlo dobar (4)
64 – 77 % točno riješenih zadataka - dobar (3)
51- 63 % točno riješenih zadataka - dovoljan (2)
0 – 50 % točno riješenih zadataka - nedovoljan (1)

Dvema školskim zadaćama provjeravat će se ishod A.8.4. (OŠ HJ A.8.4. Učenik piše raspravljačke tekstove u skladu s temom i prema planu.). Od učenika će se očekivati da napiše dva raspravljačka teksta vidljive trodijelne strukture, sadržajne smislenosti te problemskoga i/ili kritičkoga gledišta.

Krasnoslov i interpretativno čitanje teksta vrednuju se prema sljedećim sastavnicama:

- razgovjetnost
- primjerena brzina i visina glasa
- pravilno izgovaranje i naglašavanje riječi
- prilagođavanje boje glasa ugođaju i poruci pjesme/ teksta
- dočaravanje osnovnog ugođaja pjesme/ teksta
- pravilno ostvarivanje stanke
- osjećajno recitiranje /čitanje.

Književna djela za cjelovito čitanje (lektira):

Učenik treba obvezno pročitati 8 književnih djela prema popisu (3 djela u 1. polugodištu i 4 u 2. polugodištu + jedna izborna lektira). Popis djela i upute za pisanje učenici dobivaju u rujnu.

Izborna lektira je obvezna, a učenici samostalno biraju naslov među ponuđenima ili u dogovoru s učiteljicom.

Vrednovanje

Vrednovanje djela za samostalno cjelovito čitanje bit će provođeno u skladu s razinama usvojenosti odgojno-obrazovnih ishoda koji će se radom ostvarivati, a koji će učenicima biti objašnjeni unaprijed.

Ocjena proizlazi iz različitih aktivnosti koje će se provoditi na satima posvećenima djelima za samostalno čitanje i uključuje sljedeće elemente vrednovanja:

- je li učenik pročitao djelo u cijelosti
- je li točno riješio zadane zadatke
- jesu li učenički odgovori napisani u skladu s gramatičkim i pravopisnim načelima
- uočava li učenik književnoteorijske pojmove u interpretaciji djela
- uočava li učenik odnose među likovima i problematiku o kojoj pisac progovara u djelu
- učenikovu aktivnost na satima interpretacije djela i način iznošenja zapažanja (pojedinačno ili skupno) te sudjelovanje u izradi plakata, prezentacija ili ilustracija.

ZAKLJUČNA OCJENA IZ PREDMETA HRVATSKI JEZIK

Zaključna je ocjena iz nastavnoga predmeta izraz postignute razine učenikovih ostvarenosti odgojno-obrazovnih ishoda u nastavnome predmetu/području i rezultat ukupnoga procesa vrednovanja tijekom nastavne godine, a izvodi se temeljem elemenata vrednovanja te ne mora proizlaziti iz aritmetičke sredine upisanih ocjena.

Ako je učenik iz određene sastavnice (jezik i komunikacija /književnost i stvaralaštvo/ kultura i mediji) negativno ocijenjen, može biti upućen na pohađanje dopunske nastave/ popravnoga ispita.

Kod zaključivanja ocjena na kraju nastavne godine uzimaju se u obzir:

- a) ocjene koje je učenik ostvario na temelju brojčanog vrednovanja (sumativno vrednovanje)
- b) bilješke o radu učenika (formativno vrednovanje).

Na temelju sveukupnih bilješki o radu učenika učiteljica na kraju nastavne godine donosi konačnu bilješku o radu i kompetencijama učenika koju unosi u e-dnevnik na kraju nastavne godine, sukladno prethodno razrađenim kriterijima, a uzimajući u obzir sljedeće sastavnice (ishode):

- a) izvršavanje postavljenih zadataka na nastavi i domaće zadaće
- b) redovitost sudjelovanja na nastavi
- c) marljivost, samostalnost i kreativnost u izvršavanju zadataka.

Na temelju sveukupnih ocjena iz svih elemenata na kraju nastavne godine koje je učenik dobio, sukladno prethodno razrađenim kriterijima, učiteljica donosi konačnu ocjenu. Konačna zaključna ocjena temelji se u jednakoj mjeri na postignutim razinama učenikovih kompetencija iskazanih formativnim vrednovanjem (bilješkama) i sumativnim vrednovanjem (ocjenama) i ne mora proizlaziti iz aritmetičke sredine upisanih ocjena.

**KRITERIJI VREDNOVANJA U NASTAVI HRVATSKOGA JEZIKA
PREMA OSTVARENOSTI ODGOJNO-OBRAZOVNIH ISHODA
U 8. RAZREDU OSNOVNE ŠKOLE**

A. Hrvatski jezik i komunikacija	
Odgojno-obrazovni ishod	Razina ostvarenosti ishoda na kraju školske godine
OŠ HJ A.8.1. Učenik govori i razgovara u skladu sa svrhom govorenja i sudjeluje u planiranoj raspravi.	DOVOLJNA Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: - govori tekst u skladu sa svrhom govorenja, izvodi prethodno pripremljenu prezentaciju različitih sadržaja uz vizualna pomagala, djelomično ili povremeno razgovijetno govori i primjenjuje govorne vrednote uz pogreške u govoru, zastajkivanja, samoispravljanja, zamuckivanje i poštalice; raspravlja spontano ili u planiranoj i pripremljenoj raspravi primjenjujući vještine razgovora u skupini uživljavajući se u sadržaj govoreći s uvjerenjem.
	DOBRA Učenik djelomično točno, povremeno uz pomoć učitelja: - govori tekst u skladu sa svrhom govorenja, izvodi prethodno pripremljenu prezentaciju različitih sadržaja uz vizualna pomagala, razgovijetno govori i primjenjuje govorne vrednote uz pogreške u govoru, zastajkivanja, samoispravljanja, zamuckivanje i poštalice; raspravlja spontano ili u planiranoj i pripremljenoj raspravi primjenjujući vještine razgovora u skupini uživljavajući se u sadržaj govoreći s uvjerenjem.
	VRLO DOBRA Učenik uglavnom redovito i točno: - govori tekst u skladu sa svrhom govorenja, izvodi prethodno pripremljenu prezentaciju različitih sadržaja uz vizualna pomagala, razgovijetno govori i primjenjuje govorne vrednote uz izbjegavanje pogreške u govoru, zastajkivanja, samoispravljanja, zamuckivanje i poštalice; raspravlja spontano ili u planiranoj i pripremljenoj raspravi primjenjujući vještine razgovora u skupini uživljavajući se u sadržaj govoreći s uvjerenjem.
	ODLIČNA Učenik redovito, samostalno i točno:

	- govori tekst u skladu sa svrhom govorenja, izvodi prethodno pripremljenu prezentaciju različitih sadržaja uz vizualna pomagala, razgovijetno govori i primjenjuje govorne vrednote uz izbjegavanje pogreške u govoru, zastajkivanja, samoispravljanja, zamuckivanje i poštapalice; rijetko raspravlja spontano ili u planiranoj i pripremljenoj raspravi primjenjujući vještine razgovora u skupini uživljavajući se u sadržaj govoreći s uvjerenjem.
OŠ HJ A.8.2. Učenik sluša tekst, prosuđuje značenje teksta i i povezuje ga sa stečenim znanjem i iskustvom.	DOVOLJNA Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – razlikuje kritičko slušanje od drugih vrsta slušanja, a podatke iz slušanoga teksta procjenjuje, prosuđuje i proširuje značenje teksta na temelju stečenoga znanja i iskustva; sintetizira sadržaj i objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima: živa riječ, narodna i školska knjižnica, Internet.
	DOBRA Učenik djelomično točno, povremeno uz pomoć učitelja: – razlikuje kritičko slušanje od drugih vrsta slušanja, a podatke iz slušanoga teksta procjenjuje, prosuđuje i proširuje značenje teksta na temelju stečenoga znanja i iskustva; sintetizira sadržaj i objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima: živa riječ, narodna i školska knjižnica, Internet.
	VRLO DOBRA Učenik uglavnom redovito i točno: – razlikuje kritičko slušanje od drugih vrsta slušanja, a podatke iz slušanoga teksta procjenjuje, prosuđuje i proširuje značenje teksta na temelju stečenoga znanja i iskustva; sintetizira sadržaj i objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima: živa riječ, narodna i školska knjižnica, Internet.
	ODLIČNA Učenik redovito, samostalno i točno: – razlikuje kritičko slušanje od drugih vrsta slušanja, a podatke iz slušanoga teksta procjenjuje, prosuđuje i proširuje značenje teksta na temelju stečenoga znanja i iskustva; sintetizira sadržaj i objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima: živa riječ, narodna i školska knjižnica, Internet.

OŠ HJ A.8.3. Učenik čita tekst, prosuđuje značenje teksta i povezuje ga s prethodnim znanjem i iskustvom.	DOVOLJNA Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – čita tekst u različite svrhe te uočava utjecaj slikovnih elemenata i grafičke strukture na razumijevanje teksta; piše sažetak; stvara vizualne prikaze (npr. plakate), grafičke organizatore (npr. Vennov dijagram, strukturirane mape) sintetizirajući sadržaj pročitano­ga teksta; uspoređuje podatke iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva u skladu sa zadatkom; prosuđuje čitani tekst na temelju prethodnoga znanja i iskustva proširujući značenje čitanoga teksta čitajući nove tekstove iste ili slične tematike te objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima.
	DOBRA Učenik djelomično točno, povremeno uz pomoć učitelja: – čita tekst u različite svrhe te uočava utjecaj slikovnih elemenata i grafičke strukture na razumijevanje teksta; piše sažetak; stvara vizualne prikaze (npr. plakate), grafičke organizatore (npr. Vennov dijagram, strukturirane mape) sintetizirajući sadržaj pročitano­ga teksta; uspoređuje podatke iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva u skladu sa zadatkom; prosuđuje čitani tekst na temelju prethodnoga znanja i iskustva proširujući značenje čitanoga teksta čitajući nove tekstove iste ili slične tematike te objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima.
	VRLO DOBRA Učenik uglavnom redovito i točno: – čita tekst u različite svrhe te uočava utjecaj slikovnih elemenata i grafičke strukture na razumijevanje teksta; piše sažetak; stvara vizualne prikaze (npr. plakate), grafičke organizatore (npr. Vennov dijagram, strukturirane mape) sintetizirajući sadržaj pročitano­ga teksta; uspoređuje podatke iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva u skladu sa zadatkom; prosuđuje čitani tekst na temelju prethodnoga znanja i iskustva proširujući značenje čitanoga teksta čitajući nove tekstove iste ili slične tematike te objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima.
	ODLIČNA Učenik redovito, samostalno i točno:

	– čita tekst u različite svrhe te uočava utjecaj slikovnih elemenata i grafičke strukture na razumijevanje teksta; piše sažetak; stvara vizualne prikaze (npr. plakate), grafičke organizatore (npr. Vennov dijagram, strukturirane mape) sintetizirajući sadržaj pročitanoga teksta; uspoređuje podatke iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva u skladu sa zadatkom; prosuđuje čitani tekst na temelju prethodnoga znanja i iskustva proširujući značenje čitanoga teksta čitajući nove tekstove iste ili slične tematike te objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima.
OŠ HJ A.8.4. Učenik piše raspravljačke tekstove u skladu s temom i prema planu.	DOVOLJNA Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – pristupa temi s istraživačkoga, problemskog i kritičkog gledišta te nudi moguća rješenja istražujući temu i uzimajući u obzir različite dokaze, primjere i iskustva; jasno izražava stav i oblikuje temu iznoseći predodžbe, misli, znanja, asocijacije, stavove, prosudbe, iskustva i osjećaje te određuje način pristupa temi i s tim usklađuje stilski izraz; piše tekst u zadanim veličinama s obzirom na vrijeme i dužinu teksta s prepoznatljivom komunikacijskom funkcijom u kojem dolaze do izražaja svjesnost i proces razlaganja zamisli te ga dorađuje, skraćuje i jezično dotjeruje za predstavljanje; izabire slikovni materijal koji pojašnjava tekst koji piše i točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima te pravopisne znakove u rečenici.
	DOBRA Učenik djelomično točno, povremeno uz pomoć učitelja: – pristupa temi s istraživačkoga, problemskog i kritičkog gledišta te nudi moguća rješenja istražujući temu i uzimajući u obzir različite dokaze, primjere i iskustva; jasno izražava stav i oblikuje temu iznoseći predodžbe, misli, znanja, asocijacije, stavove, prosudbe, iskustva i osjećaje te određuje način pristupa temi i s tim usklađuje stilski izraz; piše tekst u zadanim veličinama s obzirom na vrijeme i dužinu teksta s prepoznatljivom komunikacijskom funkcijom u kojem dolaze do izražaja svjesnost i proces razlaganja zamisli te ga dorađuje, skraćuje i jezično dotjeruje za predstavljanje; izabire slikovni materijal koji pojašnjava tekst koji piše i točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima te pravopisne znakove u rečenici.

	VRLO DOBRA Učenik uglavnom redovito i točno: – pristupa temi s istraživačkoga, problemskog i kritičkog gledišta te nudi moguća rješenja istražujući temu i uzimajući u obzir različite dokaze, primjere i iskustva; jasno izražava stav i oblikuje temu iznoseći predodžbe, misli, znanja, asocijacije, stavove, prosudbe, iskustva i osjećaje te određuje način pristupa temi i s tim usklađuje stilski izraz; piše tekst u zadanim veličinama s obzirom na vrijeme i dužinu teksta s prepoznatljivom komunikacijskom funkcijom u kojem dolaze do izražaja svjesnost i proces razlaganja zamisli te ga dorađuje, skraćuje i jezično dotjeruje za predstavljanje; izabire slikovni materijal koji pojašnjava tekst koji piše i točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima te pravopisne znakove u rečenici.
	ODLIČNA Učenik redovito, samostalno i točno: – pristupa temi s istraživačkoga, problemskog i kritičkog gledišta te nudi moguća rješenja istražujući temu i uzimajući u obzir različite dokaze, primjere i iskustva; jasno izražava stav i oblikuje temu iznoseći predodžbe, misli, znanja, asocijacije, stavove, prosudbe, iskustva i osjećaje te određuje način pristupa temi i s tim usklađuje stilski izraz; piše tekst u zadanim veličinama s obzirom na vrijeme i dužinu teksta s prepoznatljivom komunikacijskom funkcijom u kojem dolaze do izražaja svjesnost i proces razlaganja zamisli te ga dorađuje, skraćuje i jezično dotjeruje za predstavljanje; izabire slikovni materijal koji pojašnjava tekst koji piše i točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima te pravopisne znakove u rečenici.
OŠ HJ A.8.5. Učenik oblikuje tekst i primjenjuje znanja o rečenicama po sastavu na oglednim i čestim primjerima.	DOVOLJNA Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – razlikuje jednostavne i složene rečenice, objašnjava složene rečenice s obzirom na broj predikata i s obzirom na vrstu sklapanja surečenica, razlikuje vrste nezavisnosloženih i zavisnosloženih rečenica, odnosno i neodređene zamjenice u službi vezničkih riječi; priložnu rečenicu izriče glagolskim priložima.
	DOBRA Učenik djelomično točno, povremeno uz pomoć učitelja: – razlikuje jednostavne i složene rečenice, objašnjava složene rečenice s obzirom na broj predikata i s obzirom na vrstu sklapanja surečenica, razlikuje vrste nezavisnosloženih i zavisnosloženih rečenica, odnosno i neodređene zamjenice u službi

	vezničkih riječi; priložnu rečenicu izriče glagolskim priložima.
	VRLO DOBRA Učenik uglavnom redovito i točno: – razlikuje jednostavne i složene rečenice, objašnjava složene rečenice s obzirom na broj predikata i s obzirom na vrstu sklapanja surečenica, razlikuje vrste nezavisnosloženih i zavisnosloženih rečenica, odnosno i neodređene zamjenice u službi vezničkih riječi; priložnu rečenicu izriče glagolskim priložima.
	ODLIČNA Učenik redovito, samostalno i točno: – razlikuje jednostavne i složene rečenice, objašnjava složene rečenice s obzirom na broj predikata i s obzirom na vrstu sklapanja surečenica, razlikuje vrste nezavisnosloženih i zavisnosloženih rečenica, odnosno i neodređene zamjenice u službi vezničkih riječi; priložnu rečenicu izriče glagolskim priložima.
OŠ HJ A.8.6. Učenik uspoređuje različite odnose među riječima te objašnjava njihovo značenje u različitim kontekstima.	DOVOLJNA Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – objašnjava značenja riječi i njihovu ulogu u rečenici radi razumijevanja i stvaranja tekstova, prepoznaje različite uloge istoznačnih i suprotnih riječi u kontekstu, objašnjava česte frazeme funkcionalno ih uklapajući u vlastiti govor, prepoznaje pleonazme kao suvišne riječi u govoru i pismu, uočava posuđenice i riječi iz stranih jezika, objašnjava značenje i svrhu neologizama, služi se hrvatskim jezičnim savjetnicima u tiskanome i digitalnome obliku (npr. posjećuje mrežne stranice jezičnoga sadržaja: savjetnik.ihjj.hr; bolje.hr, struna.ihjj.hr, rjecnik.neologizam.ffzg.unizg.hr i sl.).
	DOBRA Učenik djelomično točno, povremeno uz pomoć učitelja: – objašnjava značenja riječi i njihovu ulogu u rečenici radi razumijevanja i stvaranja tekstova, prepoznaje različite uloge istoznačnih i suprotnih riječi u kontekstu, objašnjava česte frazeme funkcionalno ih uklapajući u vlastiti govor, prepoznaje pleonazme kao suvišne riječi u govoru i pismu, uočava posuđenice i riječi iz stranih jezika, objašnjava značenje i svrhu neologizama, služi se hrvatskim jezičnim savjetnicima u tiskanome i digitalnome obliku (npr. posjećuje mrežne stranice jezičnoga sadržaja: savjetnik.ihjj.hr;

	bolje.hr, struna.ihjj.hr, rjecnik.neologizam.ffzg.unizg.hr i sl.).
	VRLO DOBRA Učenik uglavnom redovito i točno: – objašnjava značenja riječi i njihovu ulogu u rečenici radi razumijevanja i stvaranja tekstova, prepoznaje različite uloge istoznačnih i suprotnih riječi u kontekstu, objašnjava česte frazeme funkcionalno ih uklapajući u vlastiti govor, prepoznaje pleonazme kao suvišne riječi u govoru i pismu, uočava posuđenice i riječi iz stranih jezika, objašnjava značenje i svrhu neologizama, služi se hrvatskim jezičnim savjetnicima u tiskanome i digitalnome obliku (npr. posjećuje mrežne stranice jezičnoga sadržaja: savjetnik.ihjj.hr; bolje.hr, struna.ihjj.hr, rjecnik.neologizam.ffzg.unizg.hr i sl.).
	ODLIČNA Učenik redovito, samostalno i točno: – objašnjava značenja riječi i njihovu ulogu u rečenici radi razumijevanja i stvaranja tekstova, prepoznaje različite uloge istoznačnih i suprotnih riječi u kontekstu, objašnjava česte frazeme funkcionalno ih uklapajući u vlastiti govor, prepoznaje pleonazme kao suvišne riječi u govoru i pismu, uočava posuđenice i riječi iz stranih jezika, objašnjava značenje i svrhu neologizama, služi se hrvatskim jezičnim savjetnicima u tiskanome i digitalnome obliku (npr. posjećuje mrežne stranice jezičnoga sadržaja: savjetnik.ihjj.hr; bolje.hr, struna.ihjj.hr, rjecnik.neologizam.ffzg.unizg.hr i sl.).

B. Književnost i stvaralaštvo	
Odgojno-obrazovni ishod	Ostvarenost ishoda na kraju školske godine
OŠ HJ B.8.1. Učenik obrazlaže odnos proživljenoga iskustva i iskustva stečenoga čitanjem književnih tekstova.	DOVOLJNA Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – uočava da je u književnome tekstu riječ o svijetu i čovjeku i povezuje vlastiti spoznajni i osjećajni doživljaj stvarajući cjelovitu sliku o književnome tekstu; rješava različite problemske vršnjačke situacije pomoću različitih oblika priča, izražava vlastitu procjenu etičke, estetske i idejne razine književnoga teksta te uspoređuje književne tekstove istoga ili različitih autora, iste književne vrste i tematike i/ ili s njegovim prilagodbama u drugim medijima.

	DOBRA Učenik djelomično točno, povremeno uz pomoć učitelja: – uočava da je u književnome tekstu riječ o svijetu i čovjeku i povezuje vlastiti spoznajni i osjećajni doživljaj stvarajući cjelovitu sliku o književnome tekstu; rješava različite problemske vršnjačke situacije pomoću različitih oblika priča, izražava vlastitu procjenu etičke, estetske i idejne razine književnoga teksta te uspoređuje književne tekstove istoga ili različitih autora, iste književne vrste i tematike i/ ili s njegovim prilagodbama u drugim medijima.
	VRLO DOBRA Učenik uglavnom redovito i točno: – uočava da je u književnome tekstu riječ o svijetu i čovjeku i povezuje vlastiti spoznajni i osjećajni doživljaj stvarajući cjelovitu sliku o književnome tekstu; rješava različite problemske vršnjačke situacije pomoću različitih oblika priča, izražava vlastitu procjenu etičke, estetske i idejne razine književnoga teksta te uspoređuje književne tekstove istoga ili različitih autora, iste književne vrste i tematike i/ ili s njegovim prilagodbama u drugim medijima.
	ODLIČNA Učenik redovito, samostalno i točno: – uočava da je u književnome tekstu riječ o svijetu i čovjeku i povezuje vlastiti spoznajni i osjećajni doživljaj stvarajući cjelovitu sliku o književnome tekstu; rješava različite problemske vršnjačke situacije pomoću različitih oblika priča, izražava vlastitu procjenu etičke, estetske i idejne razine književnoga teksta te uspoređuje književne tekstove istoga ili različitih autora, iste književne vrste i tematike i/ ili s njegovim prilagodbama u drugim medijima.
	DOVOLJNA Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – može uočiti višeslojnost književnoga teksta (jezičnu, sadržajnu, značenjsku i stilističku), raspravlja o likovima na temelju izgleda, osobina, govora, razmišljanja, emocionalnih i psihičkih reakcija i društvenog statusa, obrazlaže važnost osobnog i društvenog konteksta i odnosa s drugim tekstovima za cjelovitije razumijevanje književnoga teksta i objašnjava obilježja poetskoga, proznog i dramskog teksta te njihove višeznačnosti i primjenjuje dosad stečena književnoteorijska znanja.

OŠ HJ B.8.2. Učenik interpretira književni tekst na temelju vlastitoga čitateljskog iskustva i znanja o književnosti.	DOBRA Učenik djelomično točno, povremeno uz pomoć učitelja: – može uočiti višeslojnost književnoga teksta (jezičnu, sadržajnu, značenjsku i stilističku), raspravlja o likovima na temelju izgleda, osobina, govora, razmišljanja, emocionalnih i psihičkih reakcija i društvenog statusa, obrazlaže važnost osobnog i društvenog konteksta i odnosa s drugim tekstovima za cjelovitije razumijevanje književnoga teksta i objašnjava obilježja poetskoga, proznog i dramskog teksta te njihove višeznačnosti i primjenjuje dosad stečena književnoteorijska znanja.
	VRLO DOBRA Učenik uglavnom redovito i točno: – može uočiti višeslojnost književnoga teksta (jezičnu, sadržajnu, značenjsku i stilističku), raspravlja o likovima na temelju izgleda, osobina, govora, razmišljanja, emocionalnih i psihičkih reakcija i društvenog statusa, obrazlaže važnost osobnog i društvenog konteksta i odnosa s drugim tekstovima za cjelovitije razumijevanje književnoga teksta i objašnjava obilježja poetskoga, proznog i dramskog teksta te njihove višeznačnosti i primjenjuje dosad stečena književnoteorijska znanja.
	ODLIČNA Učenik redovito, samostalno i točno: – može uočiti višeslojnost književnoga teksta (jezičnu, sadržajnu, značenjsku i stilističku), raspravlja o likovima na temelju izgleda, osobina, govora, razmišljanja, emocionalnih i psihičkih reakcija i društvenog statusa, obrazlaže važnost osobnog i društvenog konteksta i odnosa s drugim tekstovima za cjelovitije razumijevanje književnoga teksta i objašnjava obilježja poetskoga, proznog i dramskog teksta te njihove višeznačnosti i primjenjuje dosad stečena književnoteorijska znanja.
OŠ HJ B.8.3. Učenik prosuđuje samostalno izabrani književni tekst i uočava svrhu i obilježja pripadajućega žanra i autora. Književnoteorijska znanja u službi su proširivanja vlastitoga iskustva čitanja i razvijanja pozitivnoga stava prema čitanju. Učenik: – izražava vlastiti doživljaj književnoga teksta – uočava zajedničke karakteristike omiljenoga žanra i omiljenih autora – uočava svrhu književnoga teksta koji poučava, zabavlja i potiče različite refleksije – prepoznaje svevremenske i općeljudske vrijednosti i ideje koje prenosi književni tekst – argumentirano raspravlja o vrijednostima izabranih književnih tekstova – uvažava različite književne ukuse	

OŠ HJ B.8.4. Učenik se stvaralački izražava prema vlastitome interesu potaknut različitim iskustvima i doživljajima književnoga teksta.

Ishod se prati i ne podliježe vrednovanju. Učeniku se nudi stvaralački način izražavanja i mogućnost dokazivanja u kreativnome izričaju koji je bitno drukčiji od klasične provjere znanja. Aktivnosti se mogu ostvarivati individualnim i timskim radom. Učitelj cijeni učenikovu samostalnost i poštuje njegove mogućnosti. Učenik predstavlja uradak razrednomu odjelu, a učitelj ga može nagraditi ocjenom za izniman trud. Ishodom se ostvaruju međupredmetne teme Osobni i socijalni razvoj, Učiti kako učiti, Poduzetništvo, Uporaba informacijske i komunikacijske tehnologije.

B. Kultura i mediji	
Odgojno-obrazovni ishod	Ostvarenost ishoda na kraju školske godine
OŠ HJ C.8.1. Učenik prosuđuje utjecaj medijskih tekstova radi komercijalizacije.	DOVOLJNA Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – uočava sliku stvarnosti koju predstavljaju mediji radi komercijalizacije i uspoređuje ju s vlastitom slikom stvarnosti, samostalno izabire i prerađuje medijske poruke za stvaranje pretpostavki i donošenje odluka te objašnjava utjecaj medijskih poruka na oblikovanje vlastitih stavova, uočava internet kao platformu: internet kao medij svih medija i sastavne elemente hipermedije (međusobno povezani tekst, slika, video i zvuk); služi se poveznicama koje proširuju sadržaj teksta.
	DOBRA Učenik djelomično točno, povremeno uz pomoć učitelja: – uočava sliku stvarnosti koju predstavljaju mediji radi komercijalizacije i uspoređuje ju s vlastitom slikom stvarnosti, samostalno izabire i prerađuje medijske poruke za stvaranje pretpostavki i donošenje odluka te objašnjava utjecaj medijskih poruka na oblikovanje vlastitih stavova, uočava internet kao platformu: internet kao medij svih medija i sastavne elemente hipermedije (međusobno povezani tekst, slika, video i zvuk); služi se poveznicama koje proširuju sadržaj teksta.
	VRLO DOBRA Učenik uglavnom redovito i točno: – uočava sliku stvarnosti koju predstavljaju mediji radi komercijalizacije i uspoređuje ju s vlastitom slikom stvarnosti, samostalno izabire i prerađuje medijske poruke za stvaranje pretpostavki i donošenje odluka te objašnjava utjecaj medijskih poruka na oblikovanje vlastitih stavova, uočava internet kao platformu: internet kao medij svih medija i sastavne elemente hipermedije (međusobno povezani tekst, slika, video i zvuk); služi se poveznicama koje proširuju sadržaj teksta.

	ODLIČNA Učenik redovito, samostalno i točno: – uočava sliku stvarnosti koju predstavljaju mediji radi komercijalizacije i uspoređuje ju s vlastitom slikom stvarnosti, samostalno izabire i prerađuje medijske poruke za stvaranje pretpostavki i donošenje odluka te objašnjava utjecaj medijskih poruka na oblikovanje vlastitih stavova, uočava internet kao platformu: internet kao medij svih medija i sastavne elemente hipermedije (međusobno povezani tekst, slika, video i zvuk); služi se poveznicama koje proširuju sadržaj teksta.
OŠ HJ C.8.2. Učenik prosuđuje popularnokulturne tekstove s obzirom na književni kontekst i kontekst ostalih umjetnosti.	DOVOLJNA Učenik samo uz pomoć učitelja i na poticaj: – obrazlaže vezu teksta i svijeta koji ga okružuje, prosuđuje značenje popularnokulturnih tekstova povezujući ih s društvenim, ekonomskim i kulturnim okruženjem, tumači priču i likove kao temelje popularnokulturnih tekstova, tj. kao objekte identifikacije, objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura (gejmeri, šminkeri, emoi, hipsteri...) i uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom kulturom na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnosti.
	DOBRA Učenik djelomično točno, povremeno uz pomoć učitelja: – obrazlaže vezu teksta i svijeta koji ga okružuje, prosuđuje značenje popularnokulturnih tekstova povezujući ih s društvenim, ekonomskim i kulturnim okruženjem, tumači priču i likove kao temelje popularnokulturnih tekstova, tj. kao objekte identifikacije, objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura (gejmeri, šminkeri, emoi, hipsteri...) i uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom kulturom na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnosti.
	VRLO DOBRA Učenik uglavnom redovito i točno: – obrazlaže vezu teksta i svijeta koji ga okružuje, prosuđuje značenje popularnokulturnih tekstova povezujući ih s društvenim, ekonomskim i kulturnim okruženjem, tumači priču i likove kao temelje popularnokulturnih tekstova, tj. kao objekte identifikacije, objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura (gejmeri, šminkeri, emoi, hipsteri...) i uspoređuje popularnu kulturu s

	tzv. visokom kulturom na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnosti. ODLIČNA Učenik redovito, samostalno i točno: – obrazlaže vezu teksta i svijeta koji ga okružuje, prosuđuje značenje popularnokulturnih tekstova povezujući ih s društvenim, ekonomskim i kulturnim okruženjem, tumači priču i likove kao temelje popularnokulturnih tekstova, tj. kao objekte identifikacije, objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura (gejmeri, šminkeri, emoi, hipsteri...) i uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom kulturom na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnosti.
OŠ HJ C.8.3. Učenik posjećuje kulturne događaje u fizičkome i virtualnome okružju. Ishod se ne vrednuje, samo se prati. Aktivnosti i sadržaji iskazani u ovome ishodu uvjetovani su dobi i interesima učenika, fizičkim okruženjem (lokalne zajednice i njihova ponuda društveno-kulturnih i umjetničkih sadržaja) te upućivanjem na digitalne sadržaje dostupne svima bez obzira na mjesto školovanja ili stanovanja. Sadržaji izvanučioničkoga tipa zahtijevaju pojedinačni angažman svakoga učenika, aktiviranje stečenih znanja i kompetencija u smislu neposrednoga iskustvenoga učenja. Ishodom se potiče osobni razvoj te aktivno uključivanje učenika u kulturni i društveni život zajednice.	